

Det vigtigste er det liv, vi deler sammen

Spørgsmålet om aktiv dødshjælp er stærkt oppe i den offentlige debat for tiden. Regeringen har nedsat et udvalg, der skal arbejde med problemet, og en meningsmåling viser, at 70 procent af befolkningen mener, at vi skal have indført aktiv dødshjælp.

Det tal nævnte sognepræst og hospicepræst Bente Bramming, da hun på Støtteforeningen for Hospice Sydvestjyllands generalforsamling i et foredrag reflekterede over begrebet aktiv dødshjælp.

Vi vender tilbage til tallet.

Bente Bramming indledte med at sige, at spørgsmålet om aktiv dødshjælp er særdeles komplekst.

- Jeg har været på Hospice siden 2019. Jeg har mødt patienter med deres store dilemma og stærke ønske om at forlade livet. Jeg forstår fint det ønske. Jeg forstår, at de mener, at aktiv dødshjælp kan være en lindring på sæt og vis. Men der er noget, der meget vigtigere, og det er det liv, vi deler sammen, sagde Bente Bramming bl.a.

Hun nævnte videre, at filosofien bag hospice er, at vi skal leve til det sidste. Man skal aldrig sige, at der ikke kan gøres mere, for der kan gøres meget i den sidste tid. Det enkelte menneske er værdifuldt, og derfor er det naturligt at tage sig af det svage menneske.

Bente Bramming nævnte, at når fysikken tager af, sker der noget med ånden. Så er man parat til at beskæftige sig med andet. Det at begynde at forberede sig på at dø, kan gøre noget trøsterigt.

- Døden er altid forbundet med frygt. Sådan er det. Det er et spørgsmål om at frygte eller kæmpe. Bente Bramming påpegede, at vi står overfor, at aktiv dødshjælp kan blive

en virkelighed. Hun nævnte også, at vi allerede har sundhedsloven, der siger, at patienten kan nægte behandling eller lægen kan vælge at stoppe en udsigtsløs behandling og dermed fremme døden, og man kan også øge behandlingen, så det forkorter livet.

Bente Bramming.

Hun nævnte også problemet med hvem skal tage stilling til, om der skal udføres aktiv dødshjælp, og hvem skal gøre det? Og hvad med det efterfølgende spørgsmål om, hvorvidt man nu gjorde det rigtige?

Bente Bramming nævnte Holland som et godt eksempel på et land, hvor der er dødshjælp. Hollandske modstandere siger, at tænkningen omkring aktiv dødshjælp hele tiden udvides. Spørgsmålene er bl.a. blandt mange: hvorfor er dødshjælp kun for fysiske patienter og ikke for dem, der lider åndeligt. Hvorfor er det kun for dem, der kan bede om det, og ikke for dem, der ikke kan. Hvorfor er det kun for terminal-syge og ikke de kronisk syge.

Konklusionen er, at når man først har retten til dødshjælp, opstår der en glidning i tænkningen.

I Holland blev dødshjælp indført i 2002. Det første år var der 1800 personer, der fik den. Sidste år var der 9.000.

Bente Bramming kom også ind på, at tanken oprindeligt var at hjælpe det lidende menneske, men det er også blevet til et spørgsmål om selvstændighed for det enkelte menneske.

Her nævnte Bente Bramming den ændrede livsholdning, hvor det ikke er det enkelte individ, der udgør en identitet, men hvor det er den rolle, mennesket kommer til at spille i livet, der giver identiteten, hvilket også påvirker vores måde at tænke på, så vi opfører os "rigtigt".

Og når man pludseligt ikke længere kan være den person, man gerne vil være, så bliver aktiv dødshjælp en udvej.

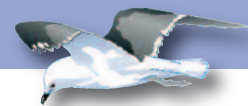
- Er det det menneskesyn, vi skal lade os styre af, at personer kun er noget, når de selv skaber en tilværelse og høster anerkendelse, spurgte Bente Bramming, der også påpegede, at alle mennesker – børn og voksne – er værdifulde.

Bente Bramming nævnte også, at der er forskellige ting, man kan gøre som modtræk mod aktiv dødshjælp: - Vi skal have større tiltro til os selv som mennesker. Vi kan møde døden med det, at vi kan tackle livet og dermed også døden.

Og så tilbage til de 70 procent, der ifølge undersøgelsen er for aktiv dødshjælp.

Fra salen blev der spurgt, om der var lavet en undersøgelse, der klarlagde indenfor hvilke aldersgrupper, tilhængere og modstandere fordelte sig. Tallene fra en sådan undersøgelse mente Bente Bramming ville være meget interessante at få frem.

Af Hasse Jørgensen

Støtteforeningen har haft et travlt og spændende år

Det forløbne år har været et spændende år for Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland. Ud over det daglige bestyrelsesarbejde har bestyrelsen arbejdet med flere store projekter så som en bogudgivelse og den første Hospice-vandring.

Sådan indledte formanden for støtteforeningen, Gertie Baungaard Gorzelak, bestyrelsens beretning for det forløbne år på foreningens generalforsamling den 29. maj på KFUM og K i Esbjerg.

Gertie Baungaard Gorzelak fortsatte: 14. september 2023 holdt vi vores første Hospice-vandring. Vi regner med at vi har skabt en tradition. Selvom vejrguderne drillede lidt, var vi en god flok, som vandrede – enten ruten på 3 km. eller ruten på 6 km. Efter vandringen købte vi dejlig chili-con-carne og vi sluttede af med at synge i Hospicehaven sammen med Dorte Mørup Tagmose og Søren Kaspersen på piano. En meget smuk og stemningsfuld afslutning.

Nu har vi et velfungerende koncept, og onsdag den 28. august 2024 holder vi vores 2. Hospice-vandring. Denne gang går ruterne til Rørkjær-området bag Jernbanen. Vi håber at mange har lyst til at vandre med.

I oktober var bestyrelsen på studietur på Svanevig Hospice på Lolland og Hospice Sydfyn i Svendborg. Det er 2 nybyggede hospicer, som ligger i naturen. Vi mødtes med ledelserne, de lokale støtteforeninger og frivillige. Det var meget interessant, og vi fik god inspiration med hjem. Det største udbytte for mig personligt var de mange spændende samtaler, som vi havde om liv og død og alt det midt imellem. Det er sjældent, at jeg har så fordybende samtaler gennem halvandet døgn.

Vel hjemme ser vi på vores eget Hospice med friske øjne, og vi er meget tilfredse med vores "by-hospice" som

kan noget helt andet m.h.t. hygge end de andre hospicer.

Jeg fortalte om vores bogprojekt sidste år. Bogprojektet har udviklet sig, så det bliver bredere og meget mere nuanceret. Vi har indgået samarbejde med det lokale forlag Læselyst og forventer at bogen udkommer i 2025. Bogen kommer til at bestå af korte tekster,

Gertie Baungaard Gorzelak aflagde bestyrelsens beretning.

som bliver skrevet af et forfatter-kollektiv, hvor mange lokale "skribenter" deltag. Illustrationerne bliver mangfoldige, og vi har også her fokus på at få lokale kunstnere på banen.

Vi har 2 formål i Støtteforeningen.

1) Vi støtter Hospice Sydvestjylland økonomisk. Og her er vi meget taknemmelige for de mange donationer, Støtteforeningen modtager. Enten som arv eller gave eller "blomsterhilsener" ved begravelser og bisættelser. Tak for det.

2) Vi skal udbrede kendskabet til Hospice. Det gør vi dels ved vores nyhedsbreve. Hospicevandringen er også med til at udbrede kendskabet. Og bogprojektet når det er færdigt. Og så har vi på det seneste arbejdet med hvordan vi kan lave "markedsføring" som når bredere ud end "os selv" og vores medlemmer. Vi har fået lavet et radiospot, som vi synes er etisk og oplysende. Jeg har hørt positive tilbagemeldinger

fra flere, som har hørt spottet, mens de var "på farten" i bilen.

Som I måske har hørt, skal vi have en ny Hospiceleder til efteråret. Ragnhild går på pension. Bestyrelsen for Hospice Sydvestjylland er i gang med en ansættelsesprocedure, hvor også Støtteforeningen deltager i ansættelsesudvalget. Det bliver meget spændende, og jeg er sikker på, vi finder en ny dygtig hospiceleder. Tak til Ragnhild for den store indsats og for et rigtig godt samarbejde.

I dag tager vi afsked med 3 mangeårige bestyrelsesmedlemmer: Frede Dalum, Lis Røy og Marianne Struck Pedersen. Tusind tak for jeres store indsats og godt samarbejde gennem årene.

Tak til jer der er kommet til generalforsamlingen i dag – dejligt med opbakningen – tak til alle medlemmer og alle omkring os for opbakningen til Støtteforeningen og vores Hospice.

HUSK !

**Ved adresseændring
er det vigtigt,
at du informerer
Støtteforeningen for
Hospice Sydvestjylland
på mailadressen:
cb@kfum-kfuk.dk**

**så vi også fremover
kan sende
nyhedsbrevet til dig.**

Støtteforeningen inviterer til byvandring den 28. august

Du kan slå fem fluer med et smæk: du kan lære noget om Esbjerg, du får motion, du får hyggeligt selskab, du kan få noget at spise og sidst men ikke mindst vigtigt: du støtter en god sag.

Det hele sker, når Støtteforeningen for Hospice-Sydvestjylland for andet år inviterer til en byvandring med udgangspunkt på den store parkeringsplads ved Hospice Sydvestjylland i Finsensgade. Vandringen holdes onsdag den 28. august.

Her startes der klokken 16, og der slut-

tes omkring tre timer senere i hospices have med fællessang.

På pladsen vil der før start være mulighed for at købe forskellige forfriskninger, og efter turen rundt i byen, vil der også være mulighed for at købe chili con carne.

De to ruter bliver på omkring tre og seks kilometer, og det handler ikke om at komme først i mål. Det handler om at nyde turene, der denne gang går rundt i Rørkjær-området bag jernbanen. Et område, der for mange måske ikke er det mest kendte.

Forberedelserne til årets vandring er i fuld gang, og formålet er som det vigtigste at skabe opmærksomhed omkring hospicesagen i almindelighed og hospice Sydvestjylland i særdeleshed.

Du kan allerede nu tilmelde dig dette års vandring ved at følge linket: <https://www.hospicesydvestvenner/vandring>

EU-valget markeret på hospice

EU-valget er for kort tid siden overstået, og alle danske statsborgere i landet over 18 år har ret til at afgive en stemme, når der afvikles et valg.

Således også, hvis man er indlagt på Hospice Sydvestjylland.

Her blev afstemningen varetaget af Heidi og Anna Katrine, der var rundt med "stemmevognen" og som sørgede for, at alt gik rigtigt til efter loven og forskrifterne.

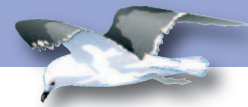
Men det var ikke den eneste måde, EU-valget blev markeret på. Køkkenet

havde fremstillet en ikke alene meget lækker men også meget flot kage, som patienterne og de pårørende nød glæde af.

Af Hasse Jørgensen

Et livsvilkår at møde mennesker, der berører en

Livet bliver i den sidste tid kørt ned til en "bouillonterning". Det bliver et koncentrat af livet på kort tid, og for den enkelte bliver det vigtigt, hvad man skal nå. Det sætter tanker om prioriteringer i gang hos både de pårørende og de ansatte.

To relativt nyansatte sygeplejersker på Hospice Sydvestjylland i Esbjerg, Winnie Kjærgaard Bloch og Marianne Haahr, fortæller om, hvorfor de efter vidt forskellige og spændende karrierer indenfor sygeplejen søgte ind på og fik ansættelse på Hospice Sydvestjylland.

Marianne, der bor i Nr. Nebel, kom til hospice midt i februar fra job som freelance sygeplejerske i både Norge, på Færøerne og i Grønland og har arbejdet meget med børn.

Winnie, der bor i Gjesing, kom til hospice først i marts fra otte år i hjemmesygeplejen.

Derfor hospice

- *Hvorfor søgte I til Hospice?*

Marianne: - Jeg trængte til at blive en del af et hold. Når man står som vikar, er man alene. Jeg har haft mange gode kolleger, men jeg trængte til at blive en del af en afdeling. Jeg har før kigget lidt på hospice, og jeg kender nogle, der har arbejdet på hospice. De har talt kraftigt for, at jeg også skulle ansættes på hospice. Så kom stillingen, og så følte jeg, at det var nu.

Winnie fortæller, at hun som hjemmesygeplejerske oplevede større og større grad af kompleksitet i jobbet.

- Flere og flere blev informeret om, at man godt kunne have en god tid hjemme selv som kronisk og alvorligt syg. Der blev flere og flere af dem. Det blev et stort men også komplekst område. Det at møde disse mennesker og finde ud af, hvad er deres tanker og følelser, når de bliver truet alvorligt på livet, gør meget ved både patienterne og de pårørende.

- Jeg har selv haft en onkel indlagt på hospice og læst om stedet. Jeg føler en stor lettelse og ro, når jeg træder ind på et hospice.

Winnie og Marianne mødte i øvrigt hinanden ved et åbent hus på hospice, og ingen af dem har fortrudt, at de fik ansættelse her.

Man skal leve til man dør

- *Mange synes jo, at det med døden er noget forfærdeligt noget. Er der noget positivt i det?*

Marianne: - Det positive i det, og det kan være motiverende, er, at man tænker: man skal leve til man dør. Der er ikke længde på ens liv. Det er kvaliteten af den sidste tid, der tæller. Det er vældig motiverende. Det er livsbekræftende, og det gør også noget ved en selv.

Winnie: - Det er et livsvilkår, at man skal dø. Huset her rummer ro og nærvær og kan rumme den smerte, vedkommende og familien kommer med.

Marianne: - Sygeplejen rækker ud til

både patienten og dennes familie. Det kan være mange mennesker, som man skal forholde sig til. Det er i høj grad også de pårørende, det drejer sig om. Det er dejligt at kunne sige til familien, at man også er der for dem. Det er ikke tomme ord. Der er en ægthed i det.

Løfter i fællesskab

Winnie: - Det handler også om tværfaglighed. Vi er i et hus, hvor vi kan løfte i fællesskab. Vi har forskellige fokusgrupper, hvor f.eks. nogle kolleger er koncentreret om børn og sorg. Fokusgrupper får tid til at grave lidt dybere i forskellige områder. Der er alle mulige emner indenfor palliation.

- Som ny her i huset bliver man meget bevidstgjort om, at det er meget ok at være ny, at spørge og undre sig. Man mærker rum og mennesker sammen.

Marianne: - Det ses som en fælles opgave på tværs af uddannelser at nå det bedste.

Winnie: - Og vi har et stort potentiale i de frivillige. Hver eneste gør et fantastisk arbejde.

Marianne og Winnie.

Legalt at blive berørt

- Når man passer ofte døende mennesker, får man så ikke et mere personligt forhold til dem, og kan man undlade at tage det med hjem?

Marianne: - Jeg kan huske navnene på de patienter, som jeg har passet, og som er gået bort. Men det er ikke noget, jeg ikke kan sove for. Jeg kan også huske børn, der er døde. Det er en del af min hukommelse.

Winnie: - Vi har også fået at vide, at det er helt legalt at blive berørt, for du er også et menneske. Det er ok, at man bliver berørt. Vi er i et hus, hvor man kan bruge hinanden, leder, psykolog, kolleger, præst osv. Selvfølgelig bliver man berørt. Vi er også mennesker. Vi har blot trukket en kittel på.

- Det er heller ikke altid lige kompli-

ceret. Patienter og pårørende kommer hver med deres rygsæk, og det kan undre, at de på kort tid åbner for den rygsæk. Det hele betyder meget for den enkelte, og vi må af og til også sortere i det.

Marianne: - En del af det at være sygeplejersker er også, at skal man kunne støtte nogen, skal man ikke stå i vade-stedet sammen men gå ind og sige, hvad sker der her og så træde lidt til side. Vi har en professionel tilgang til tingene, og det er det, man skal kunne.

- Er der ting, der berører en meget, har vi supervision med psykolog eller sygeplejerske, og så får vi det "pakket rigtigt ned".

Winnie: - Det er lidt et livsvilkår at møde mennesker, der berører en.

Lærer at bruge livet

Marianne: - Livet bliver kørt ned til en "bouillonterning" i den sidste tid. Det bliver vigtigt, hvad man skal nå for den enkelte. Det bliver et koncentrat af livet på relativ kort tid.

- Man kan lære noget af det: at man bruger livet. Det sætter tanker og prioriteringer i gang.

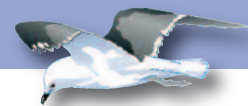
De to sygeplejersker er enige i, at man kan hjælpe patienterne og de pårørende med at italesætte døden.

- Det at man får sagt det højt, kan være vigtigt og en lettelse. Nogle gange har vi to dage til det, andre gange to uger.

Af Hasse Jørgensen

Støtteforeningen
ønsker alle
en god sommer

Haven er et fristed på hospice

Hospice Sydvestjylland er placeret midt i byens aktiviteter men har alligevel fået skabt en lille oase af en sansehave kombineret med en stor terrasse og et orangeri.

Erfaring og viden beskriver, at naturen kan berolige, stimulere og øge livskvaliteten hos det enkelte menneske. Derfor opfordrer vi til en tur i haven for at fornemme de duftende planter, lyden fra det lille springvand, mærke figurernes former, benytte de udendørs musikinstrumenter, og se de skønne farver som veksler i løbet af året.

Hver årstid har sin charme, og man kan følge årets gang på blomsterne, løvfaldet og de rød-gule blade. Der er små rum i haven og en pergola, hvor man kan finde ro og privatliv. Der er borde og stole i haven og på terrassen til hygge omkring grillen i godt vejr.

Sengen kan køres ud på terrassen og i orangeriet, og det er muligt at køre i kørestol rundt på de små stier. Den grønne plæne kan bruges til boldspil m.m.

Det elektroniske læserbrev er nu ude ved mange af vores medlemmer

Vi har tidligere i nyhedsbrevet omtalt arbejdet med at tilbyde nyhedsbrevet i en elektronisk form som et alternativ til papirformen.

Udgiften til trykning og ikke mindst porto er i dag af en betragtelig størrelse, og vi vil gerne spare nogle af disse penge. Penge, der i givet fald kan bruges til vores fornemmeste opgave, nemlig at udbrede kendskabet til hospice i almindelighed og Hospice Sydvestjylland i særdeleshed samt at støtte Hospice Sydvestjylland økonomisk med det, der udgør "fløden på kagen"

Den elektroniske udvikling går meget stærk i øjeblikket, og flere og flere anskaffer sig computere, iPad eller iPhones, og jo flere, der får disse elektroniske hjælpemidler, jo flere kan vi også nå med et elektronisk nyhedsbrev.

Vi har lanceret det første elektroniske nyhedsbrev nemlig det, der kom i april, og indtil nu har vi kun fået positive reaktioner.

Man kan tilmelde sig nyhedsbrevet elektronisk, og det er der dejligt mange, der har gjort.

Vi er helt klare over, at ikke alle vores medlemmer er fortrolige med den moderne teknik endsige har anskaffet den. Derfor vil der fortsat være mulighed for at få nyhedsbrevet smidt ind i postkassen. Men de, der kan og vil, har mulighed for at hjælpe os ved at tilmelde sig.

Fremgangsmåden er let: du går ind på støtteforeningens hjemmeside ved hjælp af linket, og her følger du blot vejledningen.

Linket er: hospicesydvest-venner.dk

Af Hasse Jørgensen

Hjælp os med at hjælpe andre

Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland er en forening, der via medlemsbidrag og donationer får penge, som går videre til Hospice Sydvestjylland til brug ved arrangementer og tiltag, som der ellers ikke ville være plads til i budgettet.

Men for at vi kan blive ved at hjælpe, er det nødvendigt med flere medlemmer.

Har du lyst til at støtte, kan du gøre det på adressen: www.hospicesydvest-venner.dk/blivmedlem

Formanden for støtteforeningen blev genvalgt

Efter generalforsamlingen i støtteforeningen er bestyrelsen konstitueret med følgende resultat.

Formanden, Gertie Baungaard Gorzelak, blev genvalgt, mens ny næstformand i stedet for den afdøde Frede Dalum blev Freddy Christensen.

Christian Bendixen blev genvalgt som kasserer samt nyvalgt som sekretær i

stedet for den afdøde Marianne Struck Pedersen.

Til bestyrelsen nyvalgte Freddy Christensen (tidligere suppleant), Majbritt Franzen (tidligere suppleant) og Martin Esckhaus.

Nye suppleanter blev: Anna Marie Rhod og Stinne Hansen.
Christian Bendixen (genvalgt).

De afdøde bestyrelsesmedlemmer Frede Dalum, Lis Roy og Marianne Struck Pedersen fik hver en stor tak og en buket blomster for deres store arbejde.

Generalforsamlingen blev ledet af Karen Baungaard som dirigent.

Af Hasse Jørgensen

Takket været gaver er der et flot overskud i støtteforeningen

Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland i Esbjerg er meget taknemmelig for de gaver, foreningen får mellem år og dag. Men 2023 har på det område været helt specielt.

To store donationer har sammenlagt givet foreningen et økonomisk tilskud på op mod 2,5 millioner kroner, og det er en stærk medvirkende årsag til, at støtteforeningens regnskab for 2023 ender i et overskud på 2.288.466 kroner.

Og disse donationer og de mange andre gaver, støtteforeningen får, er en kraftig medvirkende årsag til, at vi fortsat kan støtte Hospice Sydvestjylland økonomisk.

Det kunne foreningens kasserer, Chr. Bendixen, fortælle på støtteforeningens generalforsamling.

Støtteforeningens formål er at yde støtte til hospice på forskellige områder, og så store donationer giver foreningen langt større mulighed for at hjælpe.

Ud over de store donationer er kontingent fra vores medlemmer på 159.400 kroner en væsentlig indtægtskilde.

Udsendelsen af nyhedsbrevet i papirform er blevet en dyr foranstaltning, og derfor opfordrer støtteforeningens bestyrelse til, at de, der er interesseret, melder sig som modtager af nyhedsbrevet elektronisk. Det sparer forenin-

Christian Bendixen.

gen for penge til porto. Tilmelding kan ske på støtteforeningens hjemmeside.

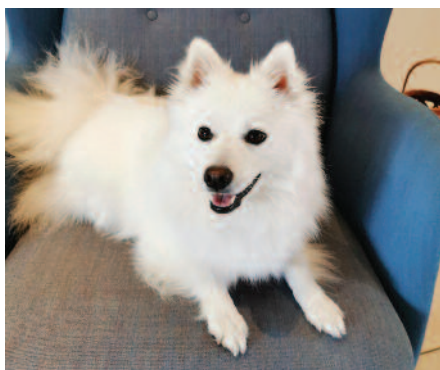
Bidrag til støtteforeningen kan i øvrigt trækkes fra i skat, hvis man indbetaler på: bankkonto. nr. 2540-6286 586 005 med opgivelse af navn og cpr-nummer.

Hospice har fået en hund som besøgsven

Hospice Sydvestjylland har fået en ny besøgsven, og det er hunden Yrsa.

Hunden er en japansk spids på 2 år, og dens ejer, Anya Knudsen, og hunden har sammen bestået Trygfondens test som besøgs hund. De startede den 3. april som besøgs hund på hospice Sydvestjylland.

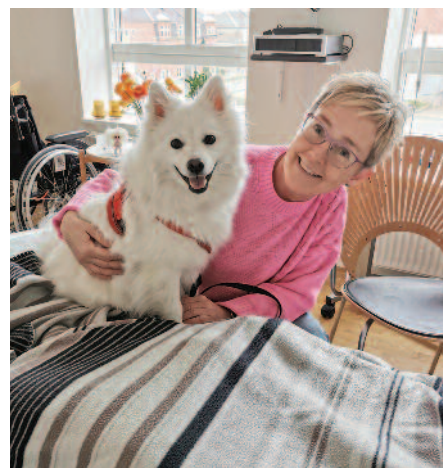
Anya og Yrsa kommer onsdag formiddag hver 14. dag og ellers efter aftale.

Yrsa er meget kærlig og glad for mennesker.

Hun har energi til 2-3 besøg pr. gang, hvor hun ifølge aftale med patienten, som hun besøger, kommer op i sengen og sidder og har kontakt i 15-20 min. Efter det kommer hun ud i haven og holder frikvarter, hvorefter hun besøger den næste.

Når besøgene er slut, ser vi tydeligt at hun er træt og lægger sig på sit tæppe indtil de kører hjem. Anya fortæller, at Yrsa sover resten af dagen.

De gange hun har været her, har der været patienter der gerne ville have

besøg, og det har været med stor begejstring fra både patienten og Yrsa.

Et godt og dejligt tilbud til patienterne.

Af Hasse Jørgensen

Unicorn glædede alle på hospice med deres musik

Er er ofte forskellige former for musikalsk underholdning på Hospice Sydvestjylland. Noget som ikke alene pa-

Unicorn leverede en dejlig koncert.

tienter og pårørende men også personale sætter pris på.

Blandt de, der har underholdt på det seneste er Unicorn Duo, der med deres guitarer og mandoliner leverede nogle dejlige toner i en times tid.

Duoen består af Mona Ditlevsen og Anders Levring.

Duoen spiller blandt andet irsk og engelsk folkemusik, ny og gammel musik i egne fortolkninger.

Af Hasse Jørgensen

Støtteforeningens nyhedsbrev

Nyhedsbrevet udgives af Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland, Kirkegade 70, 6700 Esbjerg.

Nyhedsbrevet udsendes 2-4 gange årligt.

Redaktion: Frede Dalum
Hans Jørgensen
Tom Arnt Thorup
Michaela Lydixen
Freddy Christensen

Facebook

- Læs nyhedsbrevet elektronisk

Læs nyhedsbrevet elektronisk, spred budskabet - giv det videre til en ven

"Like" Støtteforeningens Facebookside
www.facebook.com/hospicevenner/

MobilePay

Giv en gave via MobilePay nummer 70 09 84

Gaver der ønskes fradrag for, skal indbetales til bankkonto. nr. 2540 – 6286 586 005.